

KOLORKA

Collignon

Sirena

FIBRA

www.fibra.hr
www.stripovi.com

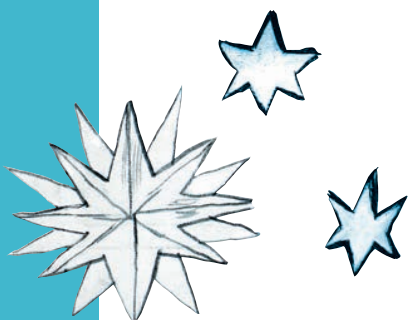

KOLORKA

Knjiga 207

Collignon

Sirena

Scenarij, crtež i boje
Daphné Collignon

Originalno izdanje
Sirène (2013.)

Izdavač
Naklada Fibra d.o.o.

FIBRA
Samo dobri stripovi.

Glavni urednik
Marko Šunjić

Prijevod
Nataša Medved

Lektura
Aleksandar Gucunski

Dizajn
Melina Mikulić

**Redaktura, prijelom i
priprema za tisak**
Marko Šunjić

Tisak
Denona d.o.o.

Naklada
400 primjeraka

ISBN 978-953-321-647-9
Zagreb, ožujak 2022.

Sirène
© DUPUIS 2013, by Collignon
www.dupuis.com
All rights reserved

kažu da je jedne večeri u Mjesečevoj
zraci usnula riba i sanjala da je sirena

Iz dubina valovlja
dopire njezin
zavodljiv pjev.

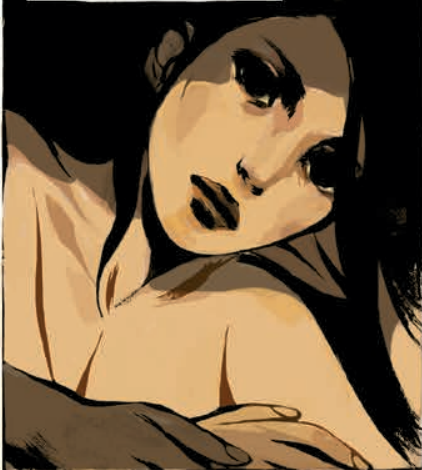
Sirena se prepusti
Mjesečevoj zruci, a
onda se uspavana
želi vratiti sebi.

ona pjeva,
pjeva...

Šapatom pripovijeda
svoju priču –

Priča bi mogla početi ovdje.

u noći, u
patnji.

Premda je, u
određenoj mjeri,

patnja
odvijek tu

Svaka priča traži početak i kraj, no meni je to besmisleno. Kao da nečije rođenje i smrt mogu omediti prostor kretanja i teritorij, dok se duh neprestano vraća, odlazi, jurne naprijed,

ustukne

pa tisućiti put promatra zaboravljeni trenutak koji nije uvijek isti.

Vjenjem...

Vjenjem da nas neki trenuci zauvijek obilježe,

a sve ostalo tek je vrtoženje pijeska

Vjenjem da priča nema ni početak ni kraj

jer ona je samo pripovijest
o jednom trenutku -
dogadaju od nekoliko
sekundi, nekoliko
minuta, nekoliko sati,
točka koja mijenja
tijek stvari

Kao kamenčić u
koritu potočića.

Ponekad

bih mogla povjerovati da
se ništa nije dogodilo jer
od tog vremena ništa
nije ostalo i jer je danas
sve drugačije.

Možda
nisam
nikada
govorila.

Možda sam
nekoć istinu
pjevala.

Možda zbog
toga želim ispričati
ovu priču

Zato što je moj glas mrtav i zato što moram zapisati riječi na papir,
prisjetiti se, izvesti te na svijetlo dana jer mi se čini da će me bez
tebe vrijeme progutati i da bih mogla zaboraviti – zaboraviti patriju

ostaviti vjetru
moje sjećanje u
pijesku

Zadržati samo ono
što te je stvorilo.

I neprestano se vraćati
na jedan trenutak u toj
noći kada je sve počelo.

onda...

Što ćeš učiniti?

Ne znam.

To vidim.

No, misliš li ipak razgovarati s njim ili pak želiš da ta sjajna i ekskluzivna vijest ostane među nama?

Nisi duhovita.

Na svu sreću!

Jer on stvarno ne može ne znati za to. Zapravo, nije mi jasno zašto mu već nisi rekla.

Daj, Loulou, molim te. Treba mi savjet, a ne prodika.

To ti dođe na isto.

Ionako si mi samo zbog toga rekla, zar ne? Htjela si da te netko ukori i kaže ti: „Ajme, Magda!”

Gledaj pozitivnu stranu stvari! Fenomenalno je to što ti se dogodilo. Imaš 35 godina, dvije godine ste zajedno. Možda je sada pravi trenutak za...

Ti to ne razumiješ. To neće štimiti. Ja ne želim tamo živjeti.

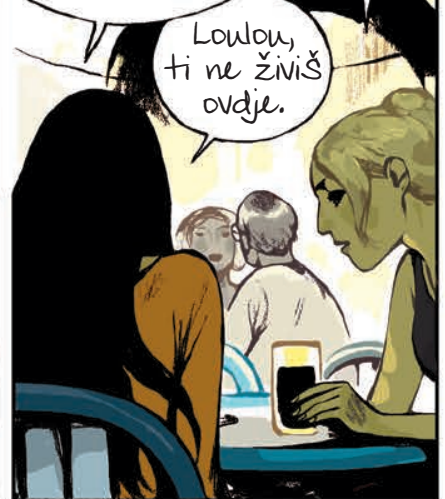

Možda da ipak najprije razgovarate?

Kopile rođeno u grijehu kuziš?

Pretjeruješ.

Ti živiš s Aline, s vašim prijateljima došljacima, izlaziš, cugaš, jedva da znaš reći hvala na arapskome!

Previše toga odjednom, zar ne?

Nije.

Ma nije, da.

Imaš super frajera i super priliku da se napokon središ i umjesto da švrnjaš okolo, što već godinama radiš, sad možeš doživjeti pravu stvar... osnovati obitelj!

Ja i Aline već neko vrijeme pokušavamo usvojiti i... da. Zapravo ti ja baš nisam najbolja osoba u ovom trenutku...

Rado bih bila na tvome mjestu

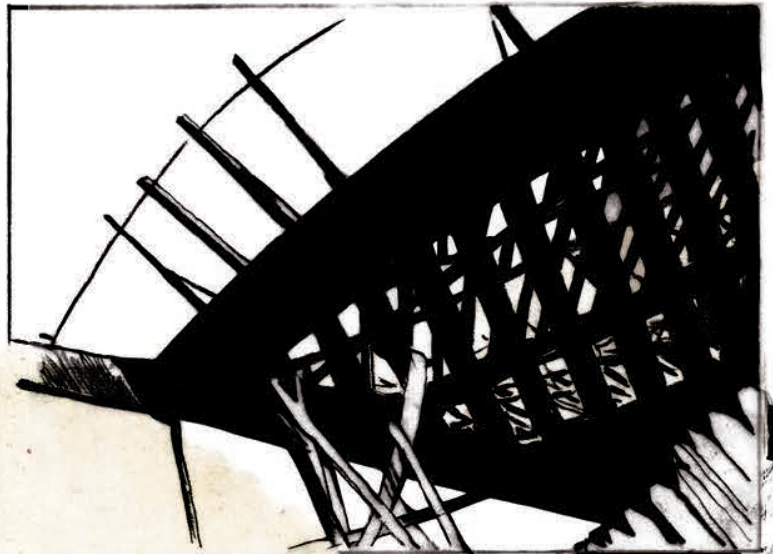

Kad sam
upoznala Nowra,
već dvije godine
nisam pjevala.

Da, to sam
nekoć radila:

pjevala sam.

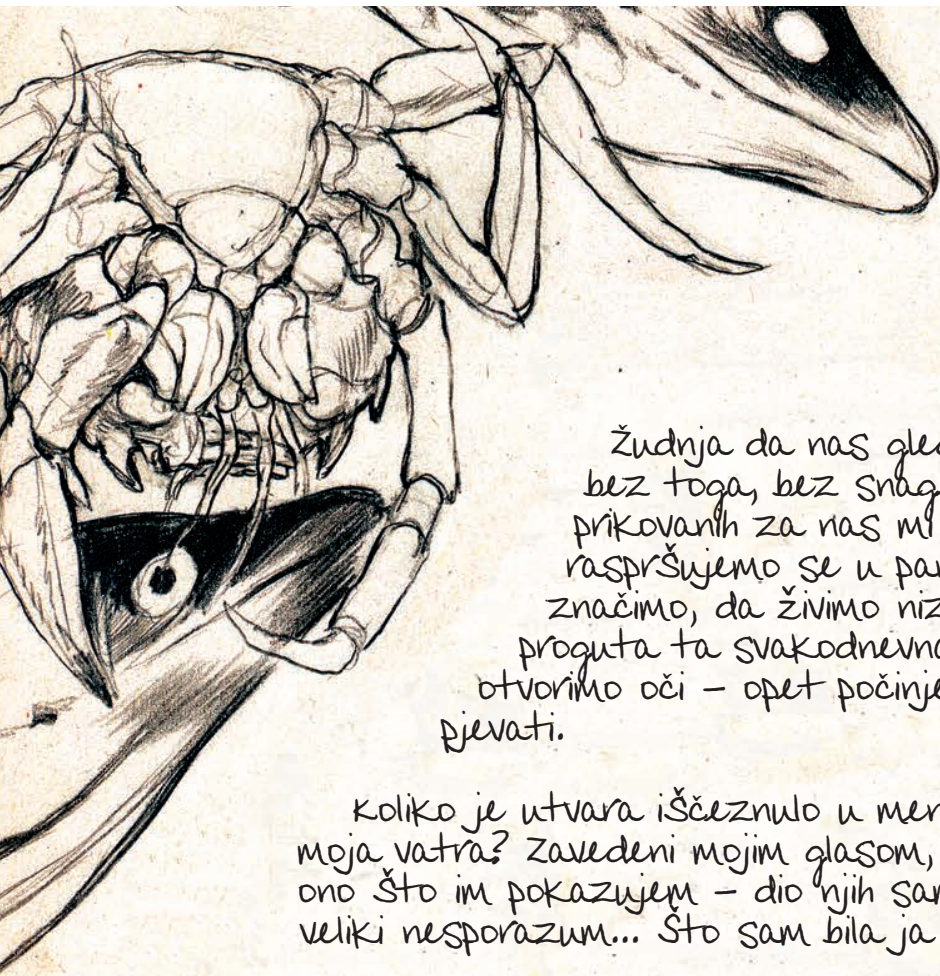

Pjevanje je bilo kao da se sudaram sa stvarima, ljudima i emocijama. Ono mi je bilo poput radara koji mi pomaže da bolje razumijem oblik svijeta - prepustim se oceanškoj struji, napravim val - vrtlog - morala sam osjetiti prostor oko sebe kako bih se mogla kretati naprijed u svome ronilačkom odijelu, zaštićena vlastitim glasom. Morala sam tako ili bih previše osjećala, previše vidjela, neprestano se odbijala o živote drugih. Jer sve sam vidjela, izvan konteksta, i dovoljna je bila jedna jedina riječ da me povrijedi. Bila sam prilično poznata. Imala sam lijep glas, bila sam lijepa. S dugom kosom, s pet kilograma viška i onim svojim načinom kretanja koji sam pomno vježbala na brojnim koncertima,

poput morske biljke koju
njišu valovi, osjetljiva na
najmanji pokret.

To je, naravno, bio samo oklop. Samo je jedna stvar koja nas zadrži na pozornici i zbog koje nas ljudi vide. To je žudnja.

Žudnja da nas gledaju, da nas žele, jer bez toga, bez snage pogleda cijele dvorane prikovanih za nas mi nismo tu, ne postojimo; raspršujemo se u panici da nikome ništa ne značimo, da živimo nizašto; puštamo da nas proguta ta svakodnevna smrt svaki put kad otvorimo oči - opet počinje, prisjećamo se, moramo pjevati.

Koliko je utvara iščeznulo u meni, koliko je njih progutala moja vatra? Zavedeni mojim glasom, slijepi na sve osim za ono što im pokazujem - dio njih samih, njihov odraz? To je bio veliki nesporazum... Što sam bila ja u svemu tome? Privid?

Da su malo bolje vidjeli, da su "gledali", možda bi bili shvatili. Jer oni su bili odrazi koje je oplemenio moj glas. Oni nisu smatrali lijepom mene, već vlastitu sliku koju su gledali. To su bili oni, a ja sam isto tako mogla biti netko drugi...

To nije moglo potrajati, zar ne?

Kada sam upoznala Noura,
sve sam ostavila i otišla

Došla sam se stopiti s prostranstvima ove zemlje prepune svjetlosti kako bih osmislila svoj život i bila ona koja želim biti. Sjenka stopljena s krajolikom. Uživala sam biti ondje. Da. Jednostavno. Ali nitko se ne zaljubljuje u utvaru, u sjenu, čak i ako ona ima tijelo koje voli i koje grli. Volimo nekoga tko živi. A što sam ja mogla pružiti? Što je ostalo od mene? Nakon toliko vremena što sam bila samo pjesma i onaj djelić Noura koji vibrira duboko u meni...

Što sam postala?

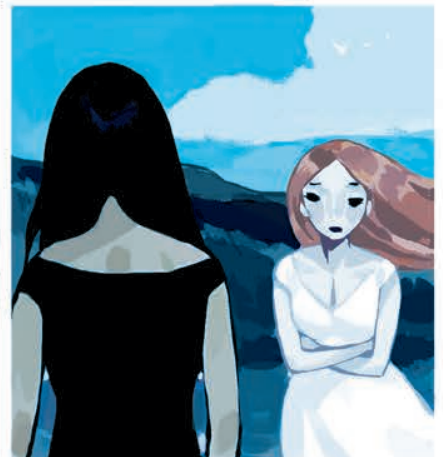
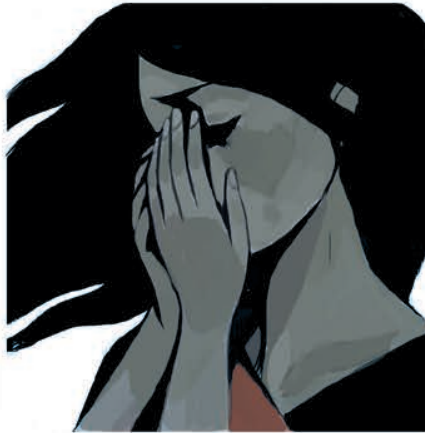

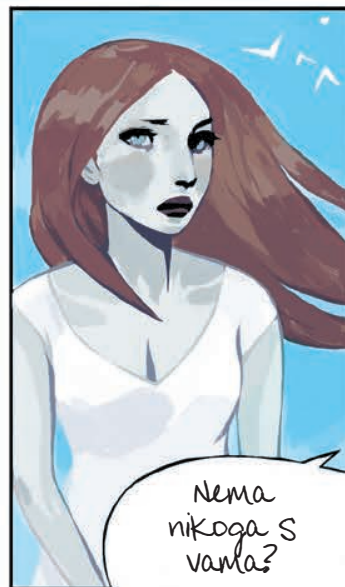
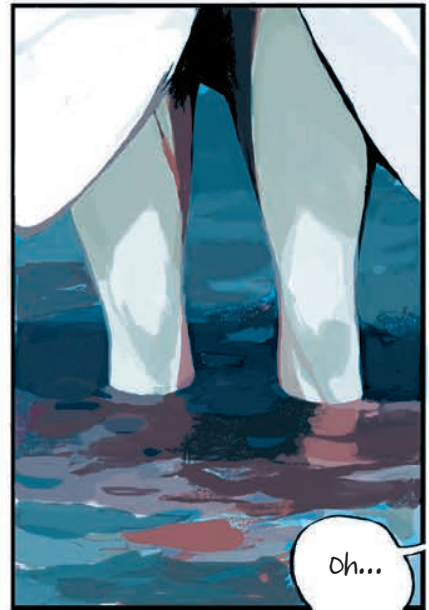
A što ako sam zaspala?

Što ako je sve bio
samo san?

odvela sam je kod sebe.